

Referat fra interessentskabsmøde i Middelgrundens Vindmøllelaug I/S onsdag den 27. marts 2019 på Borups Højskole, Frederiksholms Kanal 24 i København

Dagsorden

1. Valg af dirigent

Jens Larsen blev valgt til dirigent med applaus.

Han konstaterede, at interessentskabsmødet var indkaldt retmæssigt efter vedtægterne.

2. Valg af referent og stemmetællere

Lene Vind blev valgt til referent. Rudi Junghans og Niels Koldbye blev valgt til stemmetællere.

3. Ledelsens beretning samt orientering om driften

Formand Erik Christiansen holdt ledelsens beretning:

"2018 har på mange måder været et "annus horribilis" for nu at citere den engelske dronning om året 1992, hvor begge hendes sønner blev skilt, og Windsor Castle brændte. De sikre tegn på en aldrende vindmøllepark er begyndt at vise sig.

Allerede i januar 2018 begyndte problemerne med et nedbrud, der bredte sig til 3 vindmøller. På grund af skadernes omfang, dårligt vejr samt problemer med at få reservedele blev det til næsten 2½ måneds stilstand af vindmøllerne – ikke kun tre vindmøller men også en stor del af tiden med alle vindmøller i uproduktiv tilstand.

Minsandten om så ikke efteråret bød på endnu et nedbrud af en vindmølle samt en vindmølle på reduceret kapacitet. Disse to vindmøller er på vej til at blive repareret.

I ledelsen har vi drøftet mulighederne for en anderledes måde at tackle reparationerne på, og derfor har vi igennem vores servicefirma PMT og vores tekniske driftsleder Lars Jørgensen fundet en ny og billigere måde at gennemføre disse på. Set i lyset af vindmøllernes alder og de relativt set få år, som vi har tilbage af koncessionen på elproduktion fra Middelgrunden, forekommer det dyrt altid at reparere med noget helt nyt. Vi skal med andre ord tænke på udgifterne i relation til restlevetiden.

Derfor er "brugtvindmølle-markedet" undersøgt, og der er fundet flere nedtagne 2 MW vindmøller svarende til vores i Holland. Vores servicefirma og vores teknisk hovedansvarlige Strange Skriver fra den tekniske gruppe i Danmarks Vindmølleforening har været i Holland for at besigtige de nedtagne vindmøller. De har begge sagt god for at hjemtage 2 af nacellerne med alt indhold til brug for reparationer af de 2 vindmøller, der nu er problemer med. Det er en ny måde at tackle reparationerne på, som dels er billigere end reparation ved nye reservedele, dels er en anderledes tænkning, end den der er fremherskende i sektoren. Vi skaber således skole for en ny genbrugsanvendelse, som falder i tråd med FN' bæredygtighedsmål.

Vi vil senere gennemgå årets tekniske detaljer.

Middelgrunden

Desværre viser de tekniske problemer sig på regnskabsårets bundlinje, hvor overskuddet ikke er så stort som budgetteret. Sammen med et dårligt vindår har det gjort 2018 til et "annus horribilis".

Vi skal dog være glade for én modsatrettet tendens i 2018, nemlig de stigende elpriser. Hvem ved, om priserne ikke stiger så meget, at vi i de kommende år kan tale om "annus mirabilis" – "miraklernes år". Desværre medfører kommende års mirakler ikke umiddelbart en udlodning af overskud til laugets interesser.

Det skyldes, at Energistyrelsen har forlangt, at der er midler til rådighed til nedtagning af vindmøllerne, når koncessionen udløber efter 25 år – altså ved udgangen af december 2025. Vi er derfor nødt til at spare penge op til dette formål, og der skal efter styrelsens opfattelse spares op til det værst tænkelige udgiftsscenario, hvor der skal betales 33 mio. kroner fra laugets til nedtagningen.

I ledelsen er vi ikke helt enige i dette "worst case"-scenario, og vi forsøger at finde frem til en dokumentérbar billigere nedtagningsmodel end den, der er styrelsens udgangspunkt. Vi plejer at være gode til at finde alternative løsninger.

Ved udgangen af 2018 er der aktiver for ca. 30 mio. kroner og likvid kapital på ca. 20 mio. kroner, så der er et stykke vej til opfyldelse af styrelsens krav. Vi agter selvfølgelig at opfylde kravet, men har samtidig påpeget, at der er mere end 5 år til en eventuel nedtagning. Der er altså stadig nogle år til at spare op. Set på den politiske front er der i øjeblikket salg ved alle stalddøre, når der sælges klima- og energivenlige holdninger fra partierne, der om et øjeblik bliver kastet ud i valgkampen om sæder i Folketinget. Det er en fornøjelse at se Middelgrunden afbilledet i så mange valgbrochurer. Det fører for vidt, at gennemgå alle partiernes holdninger til, hvad der skal til for at gøre Danmark grønnere, men der er ingen tvivl om, at klimadagsordenen har sat sig godt på toppen af de emner, som politikerne fokuserer på. Og det kan vi vel alle bifalde?

Når det handler om befolkningens deltagelse i vedvarende energiprojekter, så er de danske politikere noget mere tilbageholdende. Niveauet for folkeejede energiprojekter er på et nulpunkt, og årsagen er ganske givet en utilstrækkelig lovgivningsmæssig og dermed politisk opbakning til, at borgerne skal deltage i energiprojekter. Det er, som om folketingspolitikere tænker på kapitalfonde, pensionskasser og større kapitalinteresser, når der skal opføres vindmølleparker, f.eks. til havs, uden at tænke på lokalbefolkningens holdninger til vindmølleparkerne. Dansk Energi har udarbejdet et oplæg i forbindelse med "nimby"-problemet ved planlægningen af vindmøllers placering – dvs. not-in-my-backyard – hvor borgere ikke vil acceptere nye vindmølleparker i deres nærhed. Dansk Energi siger ganske enkelt, at borgerne SKAL acceptere større energianlæg i deres nærhed, hvis Danmark skal kunne overgå til et 100 % grønt energiland. På en konference tidligere i år havde Dansk Energi fået Vattenfall til at præsentere borgerinddragelse, og hvordan Vattenfall gennem opkøb af ejendomme m.m. havde sikret sig tilstrækkelig lydhørhed blandt de lokale i forbindelse med virkeliggørelsen af vindprojekter. Er det virkelig den vej, vi skal gå, og hvor er referencen til et af de mest energibevidste samfund i verden, hvor folkeejet energiforsyningsvirksomhed har spillet en afgørende rolle? Vi mangler ganske enkelt en markedsføring af denne del af samfundet, som vi i Middelgrunden er en del af, og hvor borgerne kan se sig selv som væsentlige medspillere.

Men - hvad indad tabes, skal udad vindes – for at vende et kendt udtryk om. Det er faktisk lykkedes at få sat borgerne på dagsordenen i EU-regi. Det er sket gennem REScoop.eu, som vi har været med til at stifte. Udover at organisationen vokser både med medlemmer og professionelle ansatte, så har den sammen med andre interesseorganisationer, f.eks. grønne og kommunale organisationer samt forbrugerorganisationer, formået at sætte væsentlige fodaftryk i 2 direktiver, der er endeligt vedtaget her i december 2018. Det drejer sig om direktivet for vedvarende energi og eldirektivet. For første gang indeholder EU-lovgivning bestemmelser om borgernes ret til at stifte energifællesskaber – eller Energy Communities, som det hedder i

Middelgrundten

EU-sprog. Det betyder, at vi om ca. 1½ år vil få en retstilstand i hele EU, hvor borgere bl.a. har ret til at stifte energifællesskaber om vedvarende energi, og hvor netejerne har en forpligtelse til at kunne håndtere energifællesskabernes elproduktion. Derudover vil der også være adgang til at dele energi f.eks. mellem en solcelleejer og naboen, der kører elbil. Det vil virkelig sætte netejerne på en professionel prøvelse, når de skal håndtere flere lokale energifællesskabers elproduktion. Gennemførelsen af disse regler er sket under mottoet: "Ren energi for alle europæere!" – og smukkere kan det næsten ikke siges. Tak til EU for at bære borgernes synspunkter igennem. For os i Middelgrundens Vindmøllelaug handler det om, at vores synspunkter bliver hørt – både i ind- og udland.

Det bringer os så over i vores egen vindmølleverden, fordi Danmarks Vindmølleforening, som vi er medlemmer af, har besluttet sig for at fusionere med Danmarks vindmølleindustri. Der foreligger et forslag til en fusion med nye vedtægter, der på mange måder er en økonomisk og teknokratisk farbar vej. Danmarks Vindmølleforening er en hensygnende organisation, hvis medlemmer har vidt forgrenede interesser – lige fra leverandørinteresser til mere idealistisk prægede ejerinteresser. Der er derfor mange interesser, der skal holdes indenfor foreningens rammer. At foreningen er hensygnende viser sig navnlig ved det faldende antal af vindmøllelaug pga. salg eller nedtagning af vindmøller, og fordi der ikke lokalt er nye kræfter til at videreføre laugenes opgaver. Det handler bl.a. om manglende fornyelse i laugenes bestyrelser.

I denne mistrøstige situation har bestyrelsen for Danmarks Vindmølleforening fundet en løsning for den fremtidige indsats ved at fusionere med industrien. Det betyder, at producenter, leverandører, private vindmølleejere og de folkeejede vindmøller kommer under samme hat, når der skal forsvares politiske interesser. Holdningen er, at jo flere vi står sammen indenfor vindmølleområdet, jo mere lydhøre bliver politikerne.

Tanken er god, men desværre giver vedtægtsforslaget anledning til bekymringer vedrørende vindmøllelaugenes mulighed for at blive hørt. Hvem vil have bedst adgang til pressen gennem den fusionerede organisation – et vindmøllelaug eller en vindmølleproducent, når der f.eks. er produktionsfejl på en vindmølle? Og hvem vil foreningen holde med?

Hvidovre Vindmøllelaug har været fremme med det synspunkt, at fusionen er at sammenligne med bilsælgerens fusion med FDM – og det er vel udtryk for den usikkerhed, som fusionsidéen har medført. Danmarks Vindmølleforening har en teknisk konsulentgruppe, som vi benytter os af, fordi de er dygtige. En af dem er overordnet teknisk ansvarlig for vores egne vindmøller. I den nye organisation vil denne gruppe blive udskilt i et selskab med en bestyrelse, der vælges af dels vindmølleejere men også af en ubestemt kreds af vindmølleinteresserede. Hvordan sikrer vi os en teknisk konsulentgruppe, der ikke er økonomisk afhængig og bundet sammen med interesser, der ikke er kontrol over? Det er der ikke med det udsendte vedtægtsforslag fundet et endegyldigt svar på.

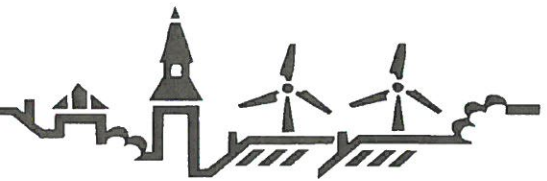
Det er nogle af de emner, der vil blive taget op på Danmarks Vindmølleforenings generalforsamling den 30. marts 2019, men i dag vil vi gerne høre jeres eventuelle synspunkter på fusionen mellem vindmølleforeningen og vindmølleindustrien. Lad os tage drøftelserne lige efter beretningen. Vi vil bringe jeres synspunkter videre på generalforsamlingen i vindmølleforeningen.

Middelgrundens fremtid er et emne, som vi i ledelsen har beskæftiget os meget med siden sidste generalforsamling.

Sidste år orienterede vi om forhandlinger med Ørsted om mølleparkens fremtid, og vi var godt på vej til en fælles holdning om emnet. I sommeren 2018 fik vi oplyst af Ørsted, at der formentlig ville komme nogle forandringer, så de ville gerne udskyde drøftelserne om fremtiden.

I efteråret 2018 kom det så frem, at de nordlige 10 møller blev solgt til HOFOR. Det vil sige, at de nordlige vindmøller er overdraget til et selskab, der er ejet af Københavns Kommune – vi er dermed tilbage til

Middelgrunden

udgangspunktet i 2001, hvor vores samarbejdspart var Københavns Belysningsvæsen – senere Københavns Energi. Efter 5 overdragelser af de nordlige vindmøller over de sidste 17 år er kommunen tilbage som ejer – til lykke med det!

Vi har vist os som de stabile ejere af de 10 sydlige vindmøller, og vi har da også kunnet være de skiftende ejere behjælpelige med diverse data og tegninger, når der har været behov for det.

Vi havde et rigtig godt samarbejde med Ørsted, og vi håber, at det gode samarbejde fortsætter med HOFOR – og det tegner godt.

Siden nytår har vi drøftet fremtidsperspektiver med HOFOR, og der er nedsat en arbejdsgruppe, der skal belyse forskellige mulige veje at gå. Vi arbejder således med 3 scenarier: en nedtagning af vindmølleparken ved koncessionens udløb, en renovering af de eksisterende vindmøller og en såkaldt repowering af parken, dvs. opsætning af nye vindmøller på de eksisterende fundamenter. Vi er ikke kommet til vejs ende med drøftelserne, men vi bliver nok nødt til i juni måned i år at tage stilling til de indledende undersøgelser af muligheden for repowering. Det betyder, at der skal forhandles et grundlag på plads om finansiering, tidshorisont m.m., forinden vi kan sige "go" til at foretage undersøgelserne. Vi skal også have taget Energistyrelsen i ed på at gennemføre sådanne undersøgelser, fordi vi i en sådan situation formentlig skal gøre brug af midler, der efter styrelsens krav er henlagt til nedtagning af vindmøllerne.

Som situationen er lige nu, så forventer vi at kunne have forhandlet forholdene på plads i juni i år.

Vi skal også have belyst laugets fremtid. Hvad sker der med lauget, og hvordan er vores interesser som interessenter varetaget i de forskellige scenarier? Det er væsentlige emner for os alle, og vi har i den anledning udarbejdet et kommissorium for en juridisk vurdering af laugets og medlemmernes retlige stilling ved de forskellige scenarier. Vi har anmodet 3 anerkendte selskabsretlige eksperter om at komme med et bud på, hvad det vil koste at få udarbejdet et juridisk resposum om de problemstillinger, som kommissoriet tager fat på. Vi har endnu ikke modtaget et tilbud fra disse eksperter men derimod modtaget et enkelt afslag, fordi den fastsatte tidshorisont indtil 1. juni 2019 er for kort efter den pågældende eksperts opfattelse.

Vi har meddelt HOFOR, at vi er nødt til at have de retlige forhold belyst, før vi kan sige endeligt ja til at deltage i de indledende undersøgelser om repowering.

Hvis vi finder, at der i denne anledning er beslutninger, der skal træffes af generalforsamlingen, så vil vi indkalde alle interessenter til ekstraordinær generalforsamling.

Det er, hvad vi i øjeblikket kan rapportere om Middelgrundens fremtid.

I juni 2018 havde vi åbent-hus-arrangement, og der var som sædvanlig mange besøgende med godt humør. På en eller anden måde lykkes vi med at have rimelig godt vejr til disse arrangementer, og 2018 var ingen undtagelse. Vi har samme arrangement i 2020, og til den tid ved vi, hvordan fremtiden for Middelgrunden vil se ud. Måske vil det være en af de sidste gange, vi nyder udsigten til de folkeejede vindmøller på Middelgrunden, eller måske er der fortsat en vidunderlig udsigt de næste 25 år frem til verdens flotteste vindmøllepark.

Og så til økonomien.

Som det fremgår af regnskabet, har vi ikke haft det bedste år. Vi har dog på trods af alle genvordigheder fået et mindre overskud på godt 1,9 mio. kr., der er lagt i kassen til brug for nedtagning af vindmøllerne, sådan som det er aftalt med Energistyrelsen. Det siger sig selv, at de mange nedbrud af vindmøllerne har medført højere produktionsomkostninger, der påvirker regnskabet i negativ retning.

Vores administrationsomkostninger er faldet i forhold til 2017, men i 2017 havde vi fejringen af 20-årsjubilæet, så udgifterne hertil har selvfølgelig påvirket 2017-resultatet.

Hvis økonomien arter sig i de kommende år, dvs. god vind og fine elpriser, vil vi i 2022 have sparet op til at nedtage møllerne.

Middelgrunden

Økonomien vil blive gennemgået nærmere af Per Vølund under regnskabsaflæggelsen.

Jeg vil gerne rette en særlig tak til vores tekniske driftsleder Lars Jørgensen for hans utrættelige kamp med at få vindmøllerne til at køre, særligt i de første måneder af 2018, hvor vejr, manglende reservedele og analysearbejder gav anledning til ekstra arbejde.

Også tak til Lene Vind, vores sekretariatsleder, og Betina Holler, vores regnskabsansvarlige for udført arbejde og godt samarbejde.

Jeg vil afslutte med en særlig tak til mine ledelseskolleger for godt samarbejde og mange synspunkter om og ideer til mølleparkens drift og fremtid. Vi står over for en ny epoke for Middelgrundens vindmøller og et fortsat folkejet fodaftryk foran København.

Med disse ord vil jeg indlade beretningen til generalforsamlingens behandling.”

Dirigent Jens Larsen efterlyste holdninger til fusionen, men forinden understregede Erik Christiansen, at ledelsen synes, at fusionen med bl.a. vindmølleindustrien og den nye struktur ikke lægger op til at varetage laugets interesser, derfor er ledelsens umiddelbare holdning, at lauget bør melde sig ud, og i stedet danner et vindforum med ligesindede.

Spørgsmål fra salen (ikke ordret citeret)

Niels Koldbye: Jeg mener, at man skal støtte foreningen og især bladet Naturlig Energi, som er et magasin med selvstændige holdninger. Konsulentordningen kunne måske være en selvstændig forening, som hovedforeningen og ejerforeningen kunne blive medlem af.

Gunnar Boye Olesen: Jeg vil opfordre til, at man lodder stemningen for at lave en ny forening, som varetager laugets interesser.

Hanne Moltke forklarede, at Erik Christiansen efterfølgende skriver til Danmarks Vindmølleforening for at gøre rede for laugets holdning.

Janus Hendrichsen: Hvis foreningens formål ikke oppebæres længere, skal man ikke videreføre foreningen, og jeg vil bakke op om ledelsens holdning. Mange andre foreninger oplever, at deres rolle er udspillet.

Erik Christiansen svarede, at man har tænkt sig at udskille konsulenterne som et anpartsselskab. Bestyrelsen i selskabet skal efter forslaget til fusionen være et ejerforum med laugsfolk og 'vindfremmere', og denne bestyrelse er anset for at være uvildig ifølge forslagsstillerne. Vi vil fortsat gøre brug af konsulenterne, fordi de er teknisk kompetente, såfremt der er tale om fornuftige timepriser.

Beretningen blev hermed godkendt med applaus.

Erik Christiansen viste og forklarede herefter Lars Jørgensens fotos af skaderne på mølle 11, 14 og mølle 13, hvor den sidste af de oprindelige transformere, nu er blevet udskiftet. Møllerne er serieforbundne, derfor går de alle, når den er gal med den første mølle (nr. 11) i rækken. Derfor var en af løsningerne at tage reservedele fra den sidste mølle i rækken, dvs. nummer 20

Spørgsmål fra salen:

Janus Hendrichsen: Kommer vi på et tidspunkt til en konklusion, om at man skal renovere, eller skal vi 'repower'?' Hvor er vi egentlig henne?

Middelgrunden

Erik Christiansen: Som jeg nævnte i beretningen, er vi gået ind på brugt-markedet, for vi ved, at vi skal spare penge. Hvis vi går videre med en repowering, er det efter 2022 eller måske senere. Ifølge koncessionen er vi forpligtede til at holde alle møllerne i gang. Og vedligeholdte møller er mere værd end møller, som trænger til en reovering.

Per Vølund: Vi har også haft en række møder med HOFOR, og vi forsøger at få sat realistisk økonomi på fremtidsscenerierne, men det tager nogen tid, og så handler det om, hvilke af to veje vi skal gå. Vi har møder næsten hver 14. dag og det er svært at sige, hvor det lander, men vi er i gang. Vi arbejder dybt seriøst med HOFOR.

Emil Kjems: Hvordan vil I arbejde for, at møllerne ikke igen kommer til at stå så længe uden at producere?

Erik Christiansen: Det tog tid at få lavet undersøgelserne på grund af dårligt vejr. Det tog også lang tid at få reservedelene fra Siemens, selvom vi rykkede flere gange. Det vi har lært af reparationerne på de tre møller er at forbedre vores arbejdsgange og kontakter til relevante personer/firmaer. Og vores servicefirma har fået en uvurderlig viden, som kan bruges næste gang.

H.C. Sørensen: Det er jo desværre ikke lagervarer, derfor tror jeg ikke, at det kunne være gjort hurtigere.

Niels Kolbye: Jeg vil foreslå, at man afslutter det gamle laug og laver et helt nyt laug.

Erik Christiansen: Det er cvr-nummeret, som har koncessionen. Det er derfor vi skal have lavet et juridisk responsum om, hvordan man slutter det gamle laug og opretter et nyt. Om kort tid vil vi udsende et lille spørgeskema til jer om, hvem af jer der eventuelt vil være med i et nyt laug.

Fra salen blev der spurgt: Hvordan er økonomien og hvor meget er fundamenterne ud af de 33 mio. kroner? Hvilke møllestørrelser kan fundamenterne bære?

HC Sørensen: Møllerne kan være op til 3 MW og stadig bæres af fundamenterne. Problemet er om kablerne har kapacitet nok og om de kommer til at stå for tæt. Laugets 10 gamle møller kostede 100 mio. kr. tilsammen.

Erik Christiansen: Det værste scenarie er, at det koster 43 mio. kroner ekskl. møllernes værdi på 1 mio. kroner pr. mølle. Dermed lander vi på ca. 33 mio.kr. i det værste scenarie. Vi vil selvfølgelig ikke fjerne nogle møller, hvis HOFOR ikke vil – det skal være en samlet løsning.

Per Vølund: 80 procent af nedtagningsprisen er for fundamenterne.

Frank Jensen: Hvad koster 10 nye møller op?

Per Vølund: Det vil være over 100 mio. kroner.

Jesper Kristensen: Har vi været særligt heldige med møllerne, eller hvor længe kan de holde?

Per Vølund: De første møller i Danmark er fjernet, og i dag regner man med en levetid på 25 år, men vi ved det ikke rigtigt, for vores er jo de ældste.

Erik Christiansen: Det er beliggenheden, der gør det. Samsø har måtte konstatere større slid på møllerne end vores.

4. Regnskab og budget

Per Vølund fremviste en graf, som viser den driftsøkonomiske udfordring med forløbet af indtægter og udgifter. På grafen krydser de to linjer hinanden i 2019.

Ledelsen tror, at budgettet for 2019 er det sidste, som ser dårligt ud. Nu investerer laugene i reparationer, og herefter kan møllerne lave overskud igen.

Gennemgang af budget og regnskab for 2018.

Per Vølund summerede laugets aktiver således: Der er 20 millioner kroner på banken, 2 mio. i tilgodehavender og det samme beløb i reservedele samt 6 mio. i møller og anlæg.

Spørgsmål til regnskabet:

Spørgsmål fra salen: Det vil være rart med budgettet fra det seneste år i nyhedsbrevet, sådan som det var tidligere. Hvordan kan det være, at man regner med, at der vil blive produceret 40 mio. kWh, når møllerne skal repareres?

Per Vølund: Vi antager at produktionen vil være den samme, som normalt.

Spørgsmål fra salen: Hvordan var det med henlæggelser i budgettet sidste år.

Per Vølund: Det ændrede vi sidste år på interessentskabsmødet, hvor vi trak 1 mio. kroner fra indtægterne og lagde 1 mio. kroner ekstra på møllevedligehold, og henlæggelserne blev reduceret til 2,8 mio. kroner.

Regnskab godkendt med applaus.

Kommentar fra revisor Bjarne Pedersen om regnskabet for 2018, hvor det var et dårligt vindår og laugene havde et stort uheld. Hvis det ikke var sket, ville man have kunnet sætte langt mere i banken, fordi priserne på el steg meget.

Gennemgang af budget 2019.

Der er afsat 5,5 mio. kroner til vedligehold på de to møller, som står foran en større reparation.

Spørgsmål til budgettet:

Emil Kjems: Er det ikke muligt at få mere i rente?

H.C. Sørensen: Vi får en meget lille rente for det beløb, som står fast – men vi får ikke gebyr!

Niels Koldbye: Hvis man skal have højere renter, skal man investere i værdipapirer.

Per Vølund: Vi vil hellere være sikre på, at vi har beredskabet til den dag, hvor vi har behov for pengene.

5. Indkomne forslag: Intet modtaget

Herefter var der pause med kaffe, the og småkager i foyeren.

6. Valg af ledelse i ulige år:

Per Vølund, Christian Bille Jendresen og Hans Christian Sørensen modtager genvalg.

Alle tre blev valgt med applaus.

Valg af to suppleanter:

Hans Ove Dyhring og Alfred Christensen modtager genvalg

Begge blev valgt med applaus.

7. Valg af to interne revisorer og en revisorsuppleant

Jørn Rasmussen og Johan Gaunitz modtager genvalg som interne revisorer. Jens Anker Hansen modtager genvalg som revisorsuppleant.

Alle tre blev valgt med applaus.

8. Eventuelt

Erik Christiansen fortalte om Jens Anker Hansens arrangement om en flyvetur med DC3-maskine den 8. maj, hvor interesserede kan se Københavns vindmøller fra oven.

Det er onsdag den 8. maj og mødetid er Roskilde Lufthavn senest kl. 16.15, og afgang er kl. 17.00. Det er først til mølle og interesserede kan henvende sig til Lene Vind – gerne på laugets e-mail. Pris er 675 kroner.

Bjerregaard: Jeg var med til møde i missionshuset for mange år siden og jeg vil blot sige, at jeg føler mig meget tryk, men jeg ved ikke, om jeg får penge med, eller om jeg skal betale penge, når lauget afsluttes. Kunne det være en lottokupon? Bliver der i øvrigt holdt øje med handelspladsen – og hvad med insiderhandel?

Erik Christiansen: Ledelsen går ikke ind og beskæftiger sig med køb og salg på hjemmesiden. Og hvad der foregår på handelspladsen styrer vi ikke.

Kirsten Møller Nielsen: Der en vis restværdi i andelene – det er der jo kun, hvis der er nogen, som vil købe dem. Er der nogen, som er interesseret i at købe vindmøllerne? Er HOFOR interesserede i at købe vores møller?

H.C. Sørensen: Møllerne er et rigtig godt udstillingsvindue, og der er nogle, som er interesseret i at købe vindmøllerne.

Revisor Bjarne Pedersen: Der er selvfølgelig solidarisk hæftelse, og hvis man antager, at der skal indbetales 10 mio. kroner, så er det 247 kroner pr. andel, hver gang der mangler 10 mio. kroner.

Kirsten Møller Nielsen: Er det de unge, som er interesserede – er det dem, der køber andelene på handelspladsen?

Middelgrunden

Erik Christiansen: De unge er meget fokuseret og en undersøgelse i København viser, at der er stor interesse blandt dem for vedvarende energi.

Frank Clausen: Hvis der er velhavende mennesker i laugget, så er det vel dem, der skal betale først ved solidarisk hæftelse?

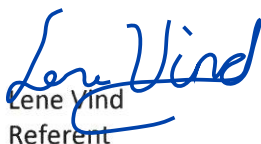
Revisor Bjarne Pedersen: Ja, det er helt korrekt, at alle hæfter, og at de velhavende vil være dem, som kan tilgodese kreditorernes krav.

Dirigent Jens Larsen konstaterede, at der ikke var flere på talerlisten og afrundede med en kommentar om, at der er kommet gang i en større debat om, at folk ikke vil have vindmøller 4 km ude i vandet. Politikerne har desværre glemt, at det var de folkeejede møller, som gik forrest! Han opfordrede til at 'løfte faklen' her til sidst op til folketingsvalget og fokusere på de folkeejede møller.

Formand Erik Christiansen takkede dirigenten – også for den politiske tale, og sagde til de fremmødte, at det altid er en stor fornøjelse at være sammen med interessenterne. Han sluttede med ordene: "Tak for i aften og kom godt hjem."

København den 27. marts 2019

Jens Larsen
Dirigent

Lene Vind
Referent

